

- Прѣтопявамъ, va.** refondre.
Прѣтопянане, sn. la refonte.
Прѣтрявамъ, va. débit; || (камыкъ), moyer.
Прѣтряване, sn. le débit; || (кости), Chir.
 la résection; || за —, de sciage.
Прѣтрявачъ (за дѣво на джески), sm.
 scieur de long, m.
Прѣтрошлиность, sf. la frangibilité.
Прѣтрошлисть, adj. frangible.
Прѣтырене, sn. le subissement.
Прѣтырпявамъ, vn. supporter, éprouver, subir, souffrir; || fig. essuyer; || (обида), boire.
Прѣтурямъ (пола), va. verser; || прѣтуряся, v. imp. elle verse.
Прѣтжентъ, adj. tuant.
Прѣтжняване, sn. l'obscurcissement m.
Прѣтжпувамъ (съ слама), vo. гемпаiller.
Прѣуголѣмителент закрылникъ (на една партія), sm. un ultra. [charger.
Прѣуголѣмивамъ, vr. grossir, amplifier.
Прѣуголѣмиване, sn. l'hyperbole f, amplification, charge f.
Прѣунукъ, sm. arrière-petit-fils, m; || -упу-
 чета, pl. les arrière-petits-enfants, m.
Прѣфиневачъ, sm. un raffineur.
Прѣфинен захаръ, sf. la clairce.
Прѣфинявамъ, va. raffiner, affiner, subtiliser, quintessencier; || (захаръ), claircer.
Прѣфиняване, sn. le raffinage, raffinement m; || (захаръ), le clairçage; || фабрика за —, la raffinerie. [mordre la langue.
Прѣхавамъ (езикъ-ть си), va. piquer, se.
Прѣхвалимъ, va. exalter; || fig. encenser.
Прѣхванатъ, adj. entaché de.
Прѣхватенъ, adj. gangrené.
Прѣхватителъ, adj. communicatif, virulent, pestifère et pestilent; || fig. contagieux.
Прѣхватителна отрова f или -лень гной, m. Méd. le virus.
Прѣхватително испарене (изъ хале), sn. la mitte.
Прѣхватителность, sf. la virulence.
Прѣхватлива или смърсителна материя, sf. Méd. le miasme.
Прѣхватливъ, adj. miasmatique, contagieux; || който припознава една болест за -ва, un contagioniste.
Прѣхващамъ, va. entacher; 1. Mar. souquer; 2. -са, vr. s'inoculer; 3. (отъ болести), prendre; 4. прѣхваща (за здѣл духъ), v. imp. il obséde.
Прѣхващане, sn. la contagion; || fig. la gangrène, peste f; || (отъ діавола), l'obsession f.
Прѣхвьрлямъ, va. remuer; 1. (съ друга съ-
 дина вино), déporter; 2. -са, vr. enjamber, passer; 3. Vén. sur-aller; 4. (на
 друга страна), tourner cassaque f; 5. (къ мѣ
 непріятель-ть), déserten à l'ennemi.
Прѣхвьрлеване и -лѣве, sn. le remuage,
- désertion f; || (прѣстъ), le remuement et remûment; || (прѣзъ ограда), l'escalade f.
Прѣхвьрлачъ (на жито въ хамбарѣ), sm.
 un remueur.
Прѣхвьрккамъ и -хвьркнувамъ, va. voleter, voltiger, voyager.
Прѣхвьркане и -кнуване, sn. la migration; 1. (на бекасы), Vén. la passée; 2. (пилцы), le passage; 3. (на уль-ть), fig. le transport.
Прѣхвьркатель, adj. H. nat. migratoire; || (за пилцы), voyageur, passager.
 — пилецъ, sm. oiseau de passage, m.
Прѣхвьркнатъ, adj. exalté.
Прѣхлупямъ (наопаке варка), va. Mar. cabaner; || прѣхлупваса, v. imp. Mar. elle chavire.
Прѣхлупване (ладія), sn. le chavirement.
Прѣходителна нота, sf. note de passage f.
Прѣходливъ, adj. Gram. transitif.
Прѣхождамъ, vn. courir. [termission.
Прѣхождане, sn. Rhét. la prétérition et pré-
Прѣходъ, sm. le passage, allée, issue, galerie f; 1. fig. la transition; 2. Anat. la voie; 3. (каналъ), Anat. le mœat; 4. (улица), l'avenue, f; 5. (фарватеръ), Mar. la passe; 6. (на една болестъ), Méd. la métastase; 7. (край одара), ruele du lit, f; 8. (изъ къща), le corridor; 9. (при правляне ладія), Mar. la virure; 10. духа въ тѣснъ — (за вѣтръ-ть), v. imp. s'engouffre.
Прѣхранвамъ, va. entretenir, faire subsister, sustenter; || -са, vr. se sustenter.
Прѣхрана, sf. la vie; || срѣдство за —, le gagne-pain.
Прѣхранване, sn. l'entretien m, subsistance, sustentation, vie f; || fig. le pain.
Прѣхубава вещь, sf. fig. le bijou.
Прѣхубавина [който са употребъява само за —, Jur. voluptuaire, adj.
Прѣхубаво, adv. gentiment, à merveille; || fam. optimè; || (за приказъ), sm. beau ou bel m.
Прѣхубасть, adj. magnifique, enchanté, superbe, merveilleux, céleste, angélique, beau ou bel; || fig. d'or m; || fam. bellissime.
 — прѣдмѣтъ (съ малъкъ видъ), sm. fig. la miniature.
Прѣцѣждамъ, va. filtrer, distiller, épurer, passer, couler; || (нѣцо), passer par l'étamme f. [lature f.
Прѣцѣждане, sr. la filtration, épuration, co-
Прѣцѣжтвамъ, vn. défleurir; || прѣцѣжтва, v. imp. il se passe.
Прѣцѣжтване, sn. la défloraison.
Прѣчесвамъ, va. coiffer; || (вѣнина), va. re-
 carder; || -са, vr. se peigner.
Прѣчесване, sn. la coiffure.
Прѣчиненъ, adj. faconnier.
Прѣчинявамса, vr. faire des cérémonies, des façons, tergiverser; || fam. faconner.
Прѣчиняване, sn. la tergiversation, panta-